

בית המשפט העליון

ע"א 8450/13

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: דב שטייסל

נגד

המשיבים: 1. הכונס הרשמי
2. ענבל אלוש-לוסטו, עו"ד
3. יחזקאל שטוסל

בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 25.11.2013, בפש"ר 33956-03-13, שניתנה על-ידי כב' השופט כ' מוסק

בשם המבקש: עו"ד בנימין שור

בשם המשיב 1: עו"ד טובה פריש; עו"ד אירית רפאל

המשיבה 2: בעצמה

המשיב 3: עו"ד ארו חבר; רעות צומעי

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט כ' מוסק), בתיק פש"ר 33956-03-13, מיום 25.11.2013, עד להכרעה בערעור, אשר הגיש מר דב שטייסל (להלן: המבקש) על החלטה זו.

רקע עובדתי והחלטתו של בית המשפט המחוזי

2. המבקש הינו נושה מובטח של מר יחזקאל שטוסל (להלן: המשיב 3 או החייב), שכן ברשותו משכנתא הרובצת על מקרקעי המשיב 3, הידועים כגוש 30062 חלקה 88 תת חלקות 2 ו-3 (להלן: המקרקעין). את שטר המשכנתא רכש המבקש מאדם בשם אברהם לפקוביץ', בהתאם להסכם המחאת זכויות, מיום 24.4.2006.

3. ביום 24.12.2007, מונה בא-כוחו של המבקש ככונס נכסים על המקרקעין (להלן: כונס הנכסים), אשר נקט בהליכים שונים למכירת המקרקעין ולמימוש המשכנתא. כתגובה לכך, הגיש החייב, מצידו, בקשות שבהן הועלתה טענת "פרעתי", אשר נדחו על-ידי רשם ההוצאה לפועל.
4. ביום 18.3.2013, ניתן צו כינוס לנכסי המשיב 3, בתיק הפש"ר המתנהל נגדו בבית המשפט המחוזי בירושלים, ועו"ד ענבל אלוש-לוסטו מונתה כמנהלת מיוחדת לנכסי החייב (להלן: המשיבה 2 או המנהלת המיוחדת).
5. ביום 19.3.2013, יום למחרת צו הכינוס, אישר רשם ההוצאה לפועל את בקשת כונס הנכסים למכירת המקרקעין.
6. בהמשך, הגיש החייב נגד המבקש שני ערעורים אזרחיים, לבית משפט השלום בירושלים. האחד, הוא ערעור על דחיית הבקשה בטענת פרעתי (עש"א 40395-03-13), והערעור השני עניינו בקשת רשות ערעור על ההחלטה לאשר את מכירת המקרקעין (רע"צ 22999-04-13) (להלן: ערעורי החייב).
7. ביום 7.5.2013, הגישה המנהלת המיוחדת לבית המשפט המחוזי בקשה למתן הוראות, בה ביקשה, בין היתר, להורות על איסור כל דיספוזיציה בנכסי החייב הרשומים על-שמו, ולהורות על עיכוב הליכי מימוש המקרקעין. במסגרת בקשה זו, טענה המשיבה 2, כי ערעורי החייב הוגשו על-ידו, מבלי שהוא קיבל את אישורו של בית המשפט המחוזי לכך. בנוסף, נדרש בית המשפט באותה בקשה להורות, כי ערעורי החייב ינוהלו בפני בית המשפט המחוזי, או לחלופין להורות על צירופה של המשיבה 2 כצד בערעורי החייב; וליתן למשיבה 2 אפשרות לחקור את החייב ואת צדדי ג' בתיק הפש"ר, לרבות את המבקש.
8. ביום 8.5.2013, נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת המשיבה 2, והורה על איסור דיספוזיציה בנכסי החייב.
9. במקביל, זומן המבקש, ביום 6.5.2013, לחקירה בפני חוקרי הכונס הרשמי, ומשלא התייצב הגישה המנהלת המיוחדת, ביום 17.6.2013, בקשה לבית המשפט המחוזי להורות למבקש להתייצב במשרדי הכונס הרשמי (להלן: המשיב 1), לצורך מסירת מידע, בהתאם לסעיפים 18ג(ב)(1) ו-59א(2) לפקודת פשיטת הרגל נוסח חדש [התש"ם-1980] (להלן: פקודת פשיטת הרגל).

10. בהחלטתו מיום 25.11.2013, שהיא מושא הבקשה, הורה בית המשפט המחוזי בירושלים על עיכוב ההליכים בערעורי החייב, המתנהלים בבית משפט השלום, והורה למבקש להתייצב, כיום 8.12.2013, במשרדי הכונס הרשמי לשם מסירת מידע כפי שיידרש, כמו כל נושה מובטח.

הערעור והבקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין

11. על החלטת בית המשפט המחוזי, מיום 25.11.2013 הוגש ערעור, ובמקביל, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה הנוגעת למסירת מידע על-ידי המבקש, לבית המשפט המחוזי. יצוין, כי המבקש רואה בדרישה למסירת מידע, ככוונה לקיים חקירה ולא רק לקבל מידע. ביום 16.12.2013, קבע בית המשפט קמא, כי "הואיל והוגש ערעור – על המערער לבקש עיכוב ביצוע החלטתי מבית משפט העליון. ניתן בזה עיכוב ביצוע עד ליום 2/1/14". ביום 22.12.2013, מועד הגשת הבקשה לעיכוב ביצוע המונחת לפניי, ניתן צו עיכוב ביצוע ארעי עד להחלטה בבקשה זו, והמשיבים התבקשו למסור תגובתם לבקשה, עד ליום 5.1.2014.

12. לטענת המבקש, בהתאם לפסק הדין שניתן ברע"א 10/89 פקד נ' פ.י.ט. חברה פיננסית לתעשייה ולמסחר בע"מ (בפירוק), פ"ד מב(4) 573 (1989) (להלן: עניין פקד), אין להשתמש במנגנון הדרישה למסירת מידע מצד שלישי, הקבוע 18ג(ב)(1) לפקודת פשיטת הרגל, לשם חקירת בעל דין יריב בהליך אזרחי תלוי ועומד. לגישתו של המבקש, מאחר שמטרת החקירה היא איסוף מידע לצורך ההליכים המתנהלים בבית משפט השלום (ערעורי החייב), ככל שיבוטל צו עיכוב ההליכים בערעורי החייב, הרי שהמשיבה 2 תצורף להם כבעלת דין, ותזכה לעדיפות על פני יריבה. עוד טען המבקש, כי בהסתמך על פסק הדין בע"א 8953/01 ז'אן פרידמן נ' יורי נחושטן, עו"ד, כונס נכסים זמני של חוביילקום תקשורת בע"מ, פ"ד נו(2) 769 (2002) (להלן: עניין פרידמן), ככל שמדובר במסירת מידע, די בסיכוי כלשהו כי יתקבל הערעור כדי להצדיק את עיכוב הביצוע, ואין כל צורך להוכיח כי מדובר בסיכויי ערעור גבוהים. אשר למאזן הנוחות, נטען, כי זה נוטה בבירור לטובת המבקש, שכן, במידה שהמבקש ייתקר במשרדי הכונס הרשמי, לא יהיה ניתן להחזיר את הגלגל לאחור, ולבטל את היתרון הדיוני שיושג לטובת המשיבים 1 ו-2, מעצם חקירת המבקש.

תגובות המשיבים לבקשה

13. בתגובתו, טען הכונס הרשמי כי מאזן הנוחות נוטה לטובת המשיבים, שכן בית משפט קמא דחה את התנגדותו של המבקש לעיכוב ההליכים ובכלל זה עיכוב הצו בדבר מסירת המידע. עוד הוסיף המשיב 1 וטען, כי עניין פקד אינו מתאים לנושא דנן, שכן פסק דין זה דן במקרה בו המפרק מבקש לחקור את מי שהגיש נגדו תובענה, או כאשר הוכח כי בכוונתו של המפרק להגיש נגדו תובענה. לעומת זאת, בענייננו, ערעורי החייב הוגשו על-ידי החייב עצמו ולא על-ידי המנהלת המיוחדת.

14. בפתח תגובתה לבקשה טענה המשיבה 2, כי במשך תקופה של חודשים ארוכים, מנסה המבקש להתחמק בכל מחיר מהתייצבות לחקירה בפניה ובפני הכונס הרשמי, ומשכך בקשת זימונו של המבקש לחקירה הוגשה ללא תלות וללא קשר לערעורי החייב, והיא תוצר של סירובו להתייצב לחקירה. לגישתה של המשיבה 2, התייצבותו של המבקש למסירת מידע הכרחית לצורך מתן מענה למגוון שאלות נרחב, לנוכח מערכת היחסים הסבוכה בין המבקש לבין אחיו שהינו החייב, ודרושה על מנת לקבל מידע ביחס לנכסי החייב, ללא קשר לנכסים בהם מחזיק המבקש. לדברי המשיבה 2, המבקש לא ביסס את טענתו, לפיה לא ניתן יהיה להשיב את הגלגל לאחור, ובכל מקרה, לטעמה של המשיבה 2, לא ייגרם למבקש נזק בלתי הפיך, במידה שיימסר המידע מטעמו. המשיבה 2 סבורה, כי מאזן הנוחות נוטה בבירור לטובת המשיבים, משום שחרף ניסיונותיו הרבים של המבקש להתחמק מחקירתו, קבע בית המשפט המחוזי, כי עליו להתייצב לשם מסירת מידע. עוד הוסיפה המשיבה 2 וטענה, כי גם סיכויי הערעור קלושים, וכי המקרה הנדון בעניין פקד אינו דומה לענייננו. זאת שכן, ההליכים בבית משפט השלום לא ננקטו ביוזמתה או על-ידי הכונס הרשמי, אלא על-ידי החייב, ומבלי שהוא קיבל לכך את אישור בית המשפט המחוזי. עוד נטען, כי המשיבה 2 טרם הגישה בקשה מתאימה מטעמה, לבית המשפט המחוזי בעניין ערעורי החייב להמשך ניהול ההליכים בתיק הפש"ר. זאת, מאחר שהחקירות כתיק טרם הסתיימו, וטרם התגבשה עמדת המשיבים 1 ו-2 כיצד להמשיך ולפעול בתיק הפש"ר של החייב, ובכלל זה, האם ראוי לנהל את ערעורי החייב ללא היתר.

15. לטענת החייב, המבקש אינו נקי כפיים, שכן, הוא מנסה להתחמק מביצוע החקירה, ולמעשה עשה דין לעצמו שעה שלא התייצב לחקירה כמשרדי הכונס הרשמי, כפי שהורה לו בית משפט קמא. עוד נטען, כי חקירת המבקש נדרשת, לצורך עמידה על מצב זכויות ונכסי החייב, לטובת כלל הנושים בתיק זה, ולכן מחובתם של המשיבים 1 ו-2 לזמן את המבקש לחקירה. החייב הוסיף וטען, כי הואיל ואין כל הליך תלוי ועומד

שננקט כנגד המבקש על-ידי המשיבים 1 ו-2, פסק דין בעניין פקר אינו רלוונטי לענייננו. לפיכך, לטעמו של החייב, סיכויי הערעור קלושים הם, ומאזן הנוחות מצביע על כך שהיעתרות לבקשה לעיכוב ביצוע, תגרום נזקים כבדים לחייב, למשיבים, לנושים הבלתי מובטחים של החייב ולקופת הכינוס.

דיון והכרעה

16. לאחר בחינת הבקשה, התגובות וצורפותיהן, באחי לידי מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

17. הלכה מושרשת היא, בהתאם לתקנה 466 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, כי מוקנית לבעל דין, אשר זכה כמשפטו, הזכות ליהנות מפירות זכייתו, בסמוך למועד מתן ההחלטה, מבלי להמתין לתוצאות הערעור שהוגש עליו (ע"א 6479/13 בני אור אחזקות בע"מ נגד גיא ויקטור שבת (3.11.2013)); ע"א 6616/13 נכסי הצלחה בע"מ נ' בטר פלייס ישראל (ח.ת) 2009 בע"מ (בפירוק) (17.10.2013); ע"א 2962/13 חברת רהיטי פורת בע"מ נ' מטיקה (16.5.2013)). יחד עם זאת, רשאי בית המשפט לחרוג מהכלל האמור, ולעכב ביצועו של פסק דין, בעקבות הגשת ערעור עליו, אם הוכיח מבקש הסעד, שני תנאים אלו: כי סיכויי ערעורו טובים, וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, כך שאם לא יעוכב ביצוע פסק הדין, ובסופו של יום ערעורו יתקבל, לא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו (ע"א 6479/13 בני אור אחזקות בע"מ נ' גיא ויקטור שבת (3.11.2013)); ע"א 5210/13 אלכסנדרו נ' זילברדיק (16.9.2013); ע"א 7520/12 אלעד מגדלי סופר בע"מ נ' פיפין (4.6.2013)).

18. שני התנאים האמורים הינם מצטברים, ויחסי הגומלין ביניהם הוגדרו בפסיקה כ"מקבילית הכוחות". במילים אחרות, ככל שסיכויי הערעור של המבקש נמוכים, כך יגבר משקלה של הדרישה בדבר מאזן הנוחות, ולהיפך (ע"א 2727/13 מכבי שירותי בריאות נ' ישראלי (4.6.2013); ע"א 3258/13 הד ארצי בע"מ נ' דוכין (23.5.2013); ע"א 361/11 עוזאם נ' המועצה המקומית גוש חלב (30.12.2012)).

19. עוד יש להדגיש, כי ההלכה הפסוקה העניקה למאזן הנוחות את משקל הבכורה, מבין שני התנאים, אשר על המבקש לעמוד בהם, במסגרת בקשתו לעיכוב הביצוע (ע"א 5374/13 אגרוסקו כרמל חברה ליצוא תקלאי בע"מ נ' עין יהב מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ (11.8.2013); ע"א 4547/13 מינהל מקרקעי ישראל נ' מפעלי צאן

ישראלים בע"מ (7.7.2013); ע"א 3326/13 חב' חנון פאר הר ציון (בפירוק מרצון בפיקוח בית משפט) נ' שחואלי (13.6.2013)).

20. במקרה דנא, לא השתכנעתי, כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת המבקש, עד כדי עיכוב ביצוע התייצבותו לחקירה בפני הכונס הרשמי. על מנת להצדיק את עיכוב ביצוע צו ההתייצבות, על המבקש להראות מדוע, בהעדר עיכוב שכזה, יגרם לו נזק בלתי הפיך, אם בסופו של דבר יתקבל ערעורו. סבורני, כי המבקש לא עמד בנטל להציג תשתית ראייתית הולמת לתמיכה בטענתו, כי במידה שהוא ייתקו במשרדי הכונס הרשמי, לא ניתן יהיה להחזיר את הגלגל לאחור, והוא אף לא הצביע על הנזק שייגרם לו, ככל שיחייב למסירת המידע. מה גם, שהחל ממועד צו הכינוס בתיק הפש"ר, זמן המבקש, לא אחת, להתייצב למסירת מידע, כהתאם לסעיף 18 לפקודת פשיטת הרגל, ולמרות סירובו של המבקש להתייצב לחקירה, קבע בית המשפט קמא כי עליו לעשות כן.

21. מאחר שמאזן הנוחות מורה על דחיית הבקשה, אין מתעורר הצורך לבחון את סיכויי הערעור, שהגיש המבקש על החלטת בית משפט קמא, ככל שהיא נוגעת למסירת המידע. עם זאת, ומבלי ליטוע מסמרות בעניין זה, דומני כי סיכויי הערעור אינם טובים במיוחד.

כאמור, לטענת המערער, יש לעכב את ביצוע התייצבותו לחקירה, מאחר שמסירת המידע מתייחסת לנושאים הנוגעים לערעורי החייב, אשר המשיבה 2 עתידה להיות צד להם. במסגרת בקשתו לעיכוב ביצוע, סומך המבקש את ידו על שתי ההחלטות, אשר ניתנו על-ידי בית המשפט בעניין פקר ובעניין פרידמן. אכן, נקבע בעניין פקר, כי אם הגישו המפרקים תובענה כנגד הנחקר, או אם הוכח כי דעתם נחושה להגיש נגדו תביעה, אזי לא יתאפשר להם להשיג, באמצעות החקירה, מידע רב מזה שלו הם זכאים לפי סדרי הדין הרגילים. עם זאת, בענייננו, לא זו בלבד שהמשיבים 1 ו-2 לא הגישו תביעה נגד המבקש, ואף לא הוכח כי הם נחושים להגישה – אלא שאין מקום לראות בבקשתה של המשיבה 2 להצטרף לערעורי החייב משום הוכחה לכך שהיא מתכוונת בוודאות להיכנס בנעלי החייב, באותם ערעורים. התרשמתי, דווקא, כי המשיבה 2 טרם גיבשה עמדתה בתיק הפש"ר של החייב, ומטרת חקירתו של המבקש היא לאפשר לה לברר מהו גובה החוב, והאם המבקש הינו נושה מובטח על-פי דין, ולא על-מנת לסייע בידה בניהולם של ההליכים הקיימים. קרי: ערעורי החייב, אשר ממילא הוגשו ללא היתר של בית המשפט קמא, וספק אם ראוי לנהלם.

כמו כן, בעניין פרידמן, נדרש המבקש למסור מידע על רקע הליך משפטי בין שתי חברות בנושא קניין רוחני, בהן כיהן המבקש כבעל מניות וכדירקטור. באותו מקרה, ניתן, אמנם, צו עיכוב ביצוע לגבי מסירת המידע, ואולם, בשונה מן המקרה דנן, בית המשפט מצא כי מאזן הנותנות נוטה לטובת המבקש, וקבע כי "כאשר קיים קושי בהחזרת המצב לקדמותו כי אז די גם בקיום סיכוי כלשהו לערעור כדי להצדיק עיכוב ביצוע ההחלטה נשוא הערעור ואין הכרח בקיום סיכוי טוב לכך".

אשר על כן, דין הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"א בשבט התשע"ד (12.1.2014).

ש ו פ ט